

การแปลถ้อยคำต้องห้ามที่ใช้เน้นความหมายในวรรณกรรมเรื่อง *The Catcher in the Rye**

Translation of Emphatic Taboo Words in *The Catcher in the Rye*

นันท์วัฒน์ เนตรเจริญ (Nantawat Neojaroen)**

สุวัฒนา เลี่ยมประวัตติ (Suwattana Liamprawat)***

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้วัตถุประสงค์เพื่อจำแนกกลุ่มที่มาของถ้อยคำต้องห้ามที่ใช้เน้นความหมาย และศึกษาวิธีการแปลถ้อยคำต้องห้ามที่ใช้เน้นความหมาย โดยอาศัยข้อมูลจากวรรณกรรมแปลเรื่อง *ชั่วชีวิตของผม* ของ คาร์ระวี-ไบเตย ซึ่งแปลมาจากวรรณกรรมภาษาอังกฤษเรื่อง *The Catcher in the Rye* ของ J.D Salinger ผลการศึกษาพบว่ากลุ่มที่มาของถ้อยคำต้องห้ามที่ใช้เน้นความหมายในต้นฉบับมี 3 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มที่มาจากศาสนา กลุ่มที่มาจากความบกพร่อง และกลุ่มที่มาจากสัตว์ แต่กลุ่มที่มาในสำนวนแปลมีเพียง 2 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มที่มาจากความสูญเสีย และกลุ่มที่มาจากเครือญาติ ด้านกลวิธีการแปลพบว่ามีกลวิธีการแปล 4 กลวิธี ได้แก่ 1. กลวิธีการแปลตรงตามรูปภาษา 2. กลวิธีการแปลตีความ ซึ่งประกอบด้วย 2 กลวิธีย่อย คือ การแปลตีความด้วยถ้อยคำต้องห้ามในภาษาไทย และการแปลตีความด้วยถ้อยคำธรรมดาในภาษาไทย 3. กลวิธีการแปลเทียบเคียงอารมณ์ และ 4. กลวิธีการละ

คำสำคัญ: การแปล ถ้อยคำต้องห้าม คำเน้นความหมาย คาร์ระวี-ไบเตย *The Catcher in the Rye*

Abstract

The objectives of this research are to classify the origin of the emphatic taboo words, and to study the translation strategies of the emphatic taboo words. The data employed in the study are from “Chua Chee Wit Khong Phom” translated by Khamrawee-Baitoe from an

* บทความนี้เป็นส่วนหนึ่งของวิทยานิพนธ์เรื่อง “การแปลถ้อยคำต้องห้ามในวรรณกรรมเรื่อง *The Catcher in the Rye*: กรณีศึกษาสำนวนแปลของคาร์ระวี-ไบเตย” ซึ่งได้รับทุนอุดหนุนการทำวิทยานิพนธ์จากเงินงบประมาณแผ่นดิน (หมวดเงินอุดหนุนทั่วไป) ของบัณฑิตวิทยาลัย ประจำปีงบประมาณ 2558 ครั้งที่ 2

This article is a part of Thesis named “TRANSLATION OF TABOO WORDS IN *THE CATCHER IN THE RYE* TRANSLATED BY KHAMRAWEE-BAITOEY” which receive research grants from an annual government statement of expenditure (general grant-in-aid type) of graduate college, fiscal year 2015, the second time

** นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาภาษาไทย คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร จังหวัดนครปฐม ประเทศไทย 73000 อีเมล r_arts_55@hotmail.com

Graduated Student of Thai Department, Faculty of Arts, Silpakorn University, Nakhon Pathom Province, Thailand, 73000, Email: r_arts_55@hotmail.com

*** รองศาสตราจารย์ สาขาวิชาภาษาไทย คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร จังหวัดนครปฐม ประเทศไทย 73000 ผู้เขียนร่วม อีเมล sliamprawat@yahoo.com

Associate Professor, Department of Thai, Faculty of Arts, Silpakorn University, Nakhon Pathom Province, Thailand, 73000, Corresponding author, Email: sliamprawat@yahoo.com

English literature “The Catcher in the Rye” by J.D. Salinger. The results indicate that there are 3 origins of emphatic taboo words in English literature namely, origin concerning religion, deficiency, and animal, however, there are only 2 origins in Thai version namely, origin concerning loss, and relative. As for the translation strategies, there are 4 strategies namely, 1. Literal translation, 2. Interpretative translation, which consists of 2 sub-strategies; that are interpretative translation with Thai taboo words and interpretative translation with Thai non-taboo words, 3. Equivalent translation, and 4. Ellipsis.

Keywords: Translation, Taboo words, Emphatic words, Khamrawee-Baitoey, The Catcher in the Rye

บทนำ

ถ้อยคำต้องห้าม (Taboo words) เป็นถ้อยคำที่สังคมสุภาพชนกำหนดว่าไม่สมควรใช้เนื่องจากมีความหยาบคาย รุนแรง ก้าวร้าว และสามารถทำร้ายความรู้สึกของผู้ฟัง โดยปกติแล้วถ้อยคำต้องห้ามมักจะมาจากการถูกยับยั้งหรือควบคุมด้วยเหตุผลบางอย่าง เช่น เหตุผลทางศาสนา วัฒนธรรม หรือบรรทัดฐานของสังคม (Fakuade, Gbenga, and others, 2013: 118) ถ้อยคำต้องห้ามมีหลายชนิด เช่น ถ้อยคำหยาบคาย ถ้อยคำสบประมาท ถ้อยคำสาปแช่ง ถ้อยคำสบถ ถ้อยคำที่เกี่ยวข้องกับอวัยวะเพศ ถ้อยคำที่เกี่ยวข้องกับของเสียจากร่างกาย ฯลฯ

อย่างไรก็ตาม แม้ว่าถ้อยคำต้องห้ามจะเป็นถ้อยคำที่สังคมยับยั้งว่าไม่สมควรใช้เนื่องจากขัดต่อค่านิยมอันดีงาม แต่เราจะพบการใช้ถ้อยคำต้องห้ามในการสื่อสารอยู่บ่อยครั้ง เพราะนอกจากถ้อยคำต้องห้ามจะใช้สื่อความหมายตามรูปภาษาแล้วยังสามารถทำหน้าที่ (Functions) อื่นๆ ในการสื่อสารได้ เช่น สบประมาท (Abusively) สบถสาบานเพื่อแสดงอารมณ์ (Cathartically) ตลอดจนใช้เน้นความหมาย (Emphatically) ด้วย (Pinker, 2008: 350-368) แม้แต่ในงานวรรณกรรมก็พบว่าถ้อยคำต้องห้ามมีบทบาทสำคัญในการสื่ออารมณ์ของตัวละคร ดังที่ ศุภกานดา บุญทองรอด (2545: 46-64) ได้กล่าวไว้ว่า การใช้ถ้อยคำต้องห้ามซึ่งรุนแรงเกินจริงในวรรณกรรมจะช่วยเสริมอารมณ์ของผู้อ่าน ทำให้ผู้อ่านเข้าใจความรู้สึกของตัวละครได้ชัดเจนขึ้น จึงไม่น่าแปลกใจที่เราจะพบถ้อยคำต้องห้ามปรากฏอยู่ในวรรณกรรมเรื่องต่าง

ผู้วิจัยได้อ่านวรรณกรรมภาษาอังกฤษจำนวนหนึ่งและพบว่าวรรณกรรมเรื่อง The Catcher in the Rye (ค.ศ. 1951) บทประพันธ์ของ J.D. Salinger ซึ่ง American Library Association ได้จัดให้เป็นหนังสือที่มีเนื้อหารุนแรง (O'mara, Michael, 2007: 57) มีการใช้ถ้อยคำต้องห้ามจำนวนมากและวรรณกรรมเรื่องนี้มีการแปลเป็นภาษาไทยด้วย ทำให้ผู้วิจัยสนใจศึกษาการแปลถ้อยคำต้องห้ามในวรรณกรรมดังกล่าวเทียบกับสำนวนแปลภาษาไทยเรื่อง *ชั่วชีวิตของผม* (พ.ศ. 2526) ของ ค่ำระวี-ไบเตย โดยเฉพาะการแปลถ้อยคำต้องห้ามที่ใช้เน้นความหมาย (Emphatic taboo words) เนื่องจากสังเกตได้ว่าถ้อยคำต้องห้ามประเภทนี้ในภาษาอังกฤษกับภาษาไทยมีลักษณะค่อนข้างแตกต่างกัน เช่น ถ้าต้องการเน้นความหมายว่า “สวยงาม” ในภาษาอังกฤษอาจกล่าวว่า *beautiful as hell* ได้ แต่ในภาษาไทยไม่มีการเน้นความหมายความสวยงามว่า *สวยราวกับนรก*

เหมือนในภาษาอังกฤษ ความต่างนี้สะท้อนให้เห็นว่าชาวอังกฤษและชาวไทยมีวิธีการเน้นความหมายด้วยถ้อยคำต้องห้ามที่ค่อนข้างแตกต่างกัน

นอกจากนี้ ผู้วิจัยยังสังเกตว่าถ้อยคำต้องห้ามที่ใช้เน้นความหมายนั้นมักจะเป็นถ้อยคำต้องห้ามที่สื่อความหมายแฝงมากกว่าความหมายตามรูปภาษา และความหมายแฝงก็เป็นเรื่องที่ใช้กันเฉพาะคนกลุ่มเล็กหรือคนที่อยู่ในสิ่งแวดล้อมเดียวกัน มีประสบการณ์คล้ายคลึงกัน ดังนั้น ผู้คนที่อยู่ต่างวัฒนธรรม ต่างสังคม และต่างประสบการณ์จึงอาจจะมีปัญหาในการตีความความหมายแฝงของถ้อยคำในต้นฉบับได้ (สัจฉริย สายบัว, 2550: 41) การแปลถ้อยคำต้องห้ามที่ใช้เน้นความหมายจึงต้องอาศัยความเข้าใจในวัฒนธรรมและความเชื่อชาตินิยมในการตีความของผู้แปลอย่างสูง

สุพรรณิ ปันมณี (2554: 233-235) ได้กล่าวไว้ว่า ปัญหาอย่างหนึ่งที่มักจะเกิดขึ้นในการแปลถ้อยคำที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมก็คือความแตกต่างระหว่างวัฒนธรรม ผู้แปลไม่ควรมองข้ามปัญหาที่เกิดขึ้นจากความแตกต่างดังกล่าว เพราะความเข้าใจผิดจะนำไปสู่การตีความที่ผิด และการตีความที่ผิดย่อมนำไปสู่การแปลที่ผิดได้ ผู้แปลในฐานะที่เป็นผู้ถ่ายทอดสารจากต้นฉบับมาสู่สำนวนแปลจะต้องรับภาระหนักในการตีความ เนื่องจากผู้เขียนต้นฉบับไม่ได้อธิบายรายละเอียดไว้ เพราะเขียนด้วยภาษาของตนเพื่อให้ผู้อ่านที่ใช้ภาษาเดียวกันกับตนอ่าน จึงไม่จำเป็นต้องอธิบายเพราะถือว่าเข้าใจตรงกันอยู่แล้ว แต่ผู้อ่านสำนวนแปลไม่ได้ใช้ภาษาเดียวกับผู้อ่านต้นฉบับ จึงเป็นหน้าที่ของผู้แปลที่จะต้องตีความและถ่ายทอดใจความสำคัญจากต้นฉบับมาให้อ่านสำนวนแปลซึ่งอยู่ในอีกวัฒนธรรมหนึ่งเข้าใจได้ตรงกันด้วยกลวิธีการแปลถ้อยคำต้องห้ามที่เหมาะสม ด้วยเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาการแปลถ้อยคำต้องห้ามที่ใช้เน้นความหมายเพื่อวิเคราะห์ว่าผู้แปลมีกลวิธีการถ่ายทอดการเน้นความหมายจากต้นฉบับมาเป็นสำนวนแปลได้อย่างไร

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อจำแนกกลุ่มที่มาของถ้อยคำต้องห้ามที่ใช้เน้นความหมายในต้นฉบับและสำนวนแปล
2. เพื่อศึกษาวิธีการแปลถ้อยคำต้องห้ามที่ใช้เน้นความหมาย

ขอบเขตของการวิจัย

ผู้วิจัยศึกษาวิธีการแปลถ้อยคำต้องห้ามที่ใช้เน้นความหมายในวรรณกรรมแปลเรื่อง “ชีวิตของผม” (พ.ศ.2524) ของ คาร์ล-ไบเตย สำนักพิมพ์ปิยะสาส์น เทียบกับต้นฉบับเรื่อง The Catcher in the Rye (ค.ศ.1951) ฉบับตีพิมพ์ปี ค.ศ.1975 ประพันธ์โดย J.D Salinger สำนักพิมพ์ Penguin Books

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ศึกษาแนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับถ้อยคำต้องห้ามในภาษาอังกฤษและภาษาไทย
2. รวบรวมถ้อยคำต้องห้ามที่ใช้เน้นความหมายในต้นฉบับและสำนวนแปล
3. จำแนกกลุ่มที่มาของถ้อยคำต้องห้ามที่ใช้เน้นความหมายในต้นฉบับและสำนวนแปล
4. วิเคราะห์กลวิธีการแปลถ้อยคำต้องห้ามที่ใช้เน้นความหมายจากต้นฉบับมาเป็นสำนวนแปล
5. นำเสนอผลการศึกษาด้วยวิธีพรรณนาวิเคราะห์

ข้อตกลงเบื้องต้น

1. ผู้วิจัยจะศึกษาวิธีการแปลเฉพาะการแปลถ้อยคำต้องห้ามที่ใช้เน้นความหมายจากต้นฉบับมาเป็นสำนวนแปลเท่านั้น และจะไม่ศึกษาวิธีการแปลคำเน้นความหมายในต้นฉบับที่เป็นถ้อยคำธรรมดา
2. ผู้วิจัยจะแสดงที่มาของตัวอย่างโดยระบุทและเลขหน้าไว้ในวงเล็บข้างท้าย
3. ผู้วิจัยจะรักษารูปแบบการสะกดคำตามที่ปรากฏในต้นฉบับ เช่น goddam

นิยามศัพท์เฉพาะ

ถ้อยคำต้องห้าม หมายถึง ถ้อยคำที่สังคมสุภาพชนกำหนดไว้ว่าไม่สมควรใช้ ได้แก่ ถ้อยคำหยาบคาย ถ้อยคำสบประมาท ถ้อยคำสบถ ถ้อยคำสาปแช่ง และถ้อยคำที่ขัดต่อค่านิยมอันดีงามของสังคม เช่น การเอ่ยถึงพระเจ้าอย่างไม่เหมาะสมถือเป็นถ้อยคำต้องห้ามในสังคมอังกฤษ

ถ้อยคำธรรมดา หมายถึง ถ้อยคำสุภาพและคำรื่นหู

การเน้นความหมาย หมายถึง การขยายคำบางคำในประโยคให้มีความหมายว่า “มาก” เช่น ประโยคที่ว่า “เข่าบ่นว่าหนาว**ฉิบหาย**” คำว่า **ฉิบหาย** ขยายคำว่า “หนาว” ให้มีความหมายว่า “หนาวมาก”

ความหมายตามรูปภาษา หมายถึง ความหมายแรกที่ใช้ภาษาจะนึกถึงเมื่อพบถ้อยคำต่างๆ โดยปราศจากบริบท ยกตัวอย่างเช่นคำว่า *hell* หมายถึง “นรก” เป็นต้น

ความหมายแฝง หมายถึง ความหมายอื่นๆ ของถ้อยคำที่อยู่นอกเหนือไปจากความหมายตามรูปภาษา เป็นความหมายที่ต้องตีความร่วมกับบริบทก่อนจึงจะเป็นที่เข้าใจ โดยบริบทในที่นี้หมายถึงบริบททางการใช้ภาษาและบริบททางวัฒนธรรม ยกตัวอย่างเช่นคำว่า *as hell* เมื่อปรากฏในประโยคที่ว่า It was cold *as hell*. มีความหมายว่า “หนาวเย็น**อย่างมาก**” หรือ “หนาว**จัด**” เป็นต้น

ผู้แปล หมายถึง คำระวี-ไบเตย

ต้นฉบับ หมายถึง วรรณกรรมเรื่อง The Catcher in the Rye (ค.ศ.1951) ประพันธ์โดย J.D. Salinger สำนักพิมพ์ Penguin Books

สำนวนแปล หมายถึง วรรณกรรมแปลเรื่อง “ชั่วชีวิตของผม” (พ.ศ.2524) ของ คำระวี-ไบเตย สำนักพิมพ์ปิยะสาส์น แปลมาจากต้นฉบับเรื่อง The Catcher in the Rye

กรอบแนวคิดที่ใช้วิจัย

1. ผู้วิจัยใช้กรอบแนวคิดเรื่องหน้าที่ของถ้อยคำต้องห้ามของ Pinker (2008: 350-368) เพื่อรวบรวมถ้อยคำต้องห้ามที่ใช้เน้นความหมายจากต้นฉบับ
2. ผู้วิจัยประยุกต์ใช้แนวคิดเกี่ยวกับการแปลถ้อยคำต้องห้ามของ Atefeh Behzad & Bohloul Salmani (2013: 227-228) ซึ่งพิจารณาว่าผู้แปลเลือกใช้ภาษาระดับใดในการแปลถ้อยคำต้องห้าม และแนวคิดของ ศุภกานดา บุญทองรอด (2545: 127-129) ซึ่งพิจารณาว่าผู้แปลเลือกแปลตามคุณสมบัติส่วนใดของถ้อยคำต้องห้ามในต้นฉบับเป็นหลักระหว่างความหมายและอารมณ์ของถ้อยคำต้องห้าม เพื่อนำมาวิเคราะห์กลวิธีการแปลถ้อยคำต้องห้ามที่ใช้เน้นความหมาย

ผลการวิจัย

ผู้วิจัยแบ่งการนำเสนอผลการวิจัยออกเป็น 2 ประเด็น ได้แก่ กลุ่มที่มาของถ้อยคำต้องห้ามที่ใช้เน้นความหมายในต้นฉบับและสำนวนแปล และกลวิธีการแปลถ้อยคำต้องห้ามที่ใช้เน้นความหมาย ผลการวิจัยมีดังต่อไปนี้

1. กลุ่มที่มาของถ้อยคำต้องห้ามที่ใช้เน้นความหมายในต้นฉบับและสำนวนแปล

คำเน้นความหมายในต้นฉบับและสำนวนแปลมีทั้งส่วนที่เป็นถ้อยคำต้องห้ามและส่วนที่เป็นถ้อยคำธรรมดา ถ้อยคำต้องห้ามในสำนวนแปลนั้นมีทั้งถ้อยคำต้องห้ามที่ใช้เน้นความหมายได้อย่างสอดคล้องกับวัฒนธรรมการใช้ภาษาของชาวไทย และส่วนที่เน้นความหมายผิดแผกไปจากความคุ้นเคยของชาวไทย ผู้วิจัยจะศึกษากลุ่มที่มาของถ้อยคำต้องห้ามที่ใช้เน้นความหมายได้อย่างสอดคล้องตามวัฒนธรรมการใช้ภาษาของชาวอังกฤษและชาวไทย ส่วนคำเน้นความหมายที่เป็นถ้อยคำธรรมดาและคำเน้นความหมายที่ผิดแผกไปจากความคุ้นเคยของชาวไทยนั้นจะไม่ถือเป็นข้อมูลในการศึกษากลุ่มที่มาเนื่องจากไม่ใช่การเน้นความหมายด้วยถ้อยคำต้องห้ามที่ชาวไทยคุ้นเคยและใช้ในชีวิตประจำวัน

ผู้วิจัยได้รวบรวมถ้อยคำต้องห้ามที่ใช้เน้นความหมายจากต้นฉบับและสำนวนแปลแล้วนำมาจำแนกกลุ่มตามที่มาของถ้อยคำต้องห้าม ผลการจำแนกทำให้ทราบที่มาของถ้อยคำต้องห้ามที่ใช้เน้นความหมายและยังสามารถสะท้อนวัฒนธรรมการใช้ภาษาในการเน้นความหมายของชาวอังกฤษและชาวไทยด้วย

1.1 กลุ่มที่มาของถ้อยคำต้องห้ามที่ใช้เน้นความหมายในต้นฉบับ

จากการศึกษาถ้อยคำต้องห้ามที่ใช้เน้นความหมายในต้นฉบับพบว่ามีที่มาจากถ้อยคำต้องห้าม 3 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มที่มาจากศาสนา กลุ่มที่มาจากความบกพร่อง และกลุ่มที่มาจากสัตว์

1.1.1 กลุ่มที่มาจากศาสนา

กลุ่มที่มาจากศาสนา หมายถึง ถ้อยคำต้องห้ามที่ใช้เน้นความหมายซึ่งเดิมมีความหมายตามรูปภาษาเกี่ยวข้องกับความเชื่อเรื่องศาสนา Pinker (2008: 339-343) เสนอว่าอิทธิพลของบัญญัติ 10 ประการเรื่องการห้ามเอ่ยถึงพระเจ้าอย่างไม่เหมาะสมได้ขยายอิทธิพลสู่ถ้อยคำอื่นในพระคัมภีร์ (Bible) ทำให้การเอ่ยถ้อยคำบางคำจากพระคัมภีร์ (Bible) เช่น *hell* หรือ *damn* อย่างไม่เหมาะสมเป็นถ้อยคำต้องห้ามในวัฒนธรรมการใช้ภาษาอังกฤษ จากการศึกษาต้นฉบับพบการใช้ถ้อยคำต้องห้ามกลุ่มที่มาจากศาสนาเพื่อเน้นความหมายดังตัวอย่างต่อไปนี้

“God damn it.” He was sore **as hell**. He was really furious. (Chapter 6, 45)

Anyway, when he was finished, and everybody was clapping their heads off, old Ernie turned around on his tool and gave this very phoney, humble bow. Like as is he was a **helluva** humble guy, besides being a terrific piano player. (Chapter 12, 89)

So we went, and after they gave us our skates, they gave Sally this little

blue butt-twitcher of a dress to wear. She really did look **damn** good in it though. (Chapter 17, 134)

1.1.2 กลุ่มที่มาจากความบกพร่อง

กลุ่มที่มาจากความบกพร่อง หมายถึง ถ้อยคำต้องห้ามที่ใช้เน้นความหมายซึ่งเดิมมีความหมายตามรูปภาษาเกี่ยวกับการความบกพร่อง อย่างเช่นความบกพร่องทางสติ เช่น *like a madman* หรือความบกพร่องทางสังคม เช่น *like a bastard* ถ้อยคำเหล่านี้เป็นคำหยาบคายในภาษาอังกฤษและถือเป็นถ้อยคำต้องห้าม ตัวอย่างของการเน้นความหมายด้วยถ้อยคำต้องห้ามกลุ่มที่มาจากความบกพร่องมีดังนี้

There were about three inches of snow on the ground, and it was still coming down *like a madman*. (Chapter 5, 39)

Then, I start wondering *like a bastard* what the one sitting next to me, that taught English, though about, being a nun and all, when she read certain books for English. Books not necessary with a lot of sexy stuff in them, but books with lovers and all in them. (Chapter 15, 116)

Boy, I sat at that goddam bar till around one o'clock or so, getting drunk *as a bastard*. I could hardly see straight. (Chapter 20, 156)

1.1.3 กลุ่มที่มาจากสัตว์

กลุ่มที่มาจากสัตว์ หมายถึง ถ้อยคำต้องห้ามที่ใช้เน้นความหมายซึ่งเดิมมีความหมายตามรูปภาษาเกี่ยวกับสัตว์ จากการศึกษาพบเพียงคำเดียวคือคำว่า *ass* ซึ่งมีความหมายเดิมว่า “ลา” การเน้นความหมายด้วยคำนี้มักจะปรากฏอยู่ในรูปของสำนวนที่ไม่สุภาพว่า *ass off*

Anyway, I kept standing next to that crazy cannon, looking down at the game and freezing *my ass off*. (Chapter 1, 8)

1.2 กลุ่มที่มาของถ้อยคำต้องห้ามที่ใช้เน้นความหมายในสำนวนแปล

จากการศึกษาถ้อยคำต้องห้ามที่ใช้เน้นความหมายในสำนวนแปลพบว่า มีที่มาจากถ้อยคำต้องห้าม 2 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มถ้อยคำต้องห้ามที่มาจากความสูญเสีย และกลุ่มถ้อยคำต้องห้ามที่มาจากเครือญาติ

1.2.1 กลุ่มถ้อยคำต้องห้ามที่มาจากความสูญเสีย

กลุ่มถ้อยคำต้องห้ามที่มาจากความสูญเสีย หมายถึง ถ้อยคำต้องห้ามที่ใช้เน้นความหมายซึ่งเดิมมีความหมายตามรูปภาษาเกี่ยวกับความสูญเสีย ความตาย หรือความพินาศย่อยยับ จากการศึกษาสำนวนแปลพบว่าการเน้นความหมายด้วยถ้อยคำต้องห้ามที่มาจากความสูญเสีย เช่น *ฉิบหาย บรรลัย ตายห่าตายโหง ฯลฯ* ซึ่งถือเป็นถ้อยคำต้องห้ามในภาษาไทยเนื่องจากการเน้นความหมายที่หยาบคาย ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ผมเองไม่อยากพูดเลยว่า ที่จริงท่านทั้งคู่ก็เป็น “คนดี” แต่ซี้โมโห*ฉิบหาย!* (บทที่ 1, 7)

“เฮ้..เฮ้..แอ้คลี่” มันยังไม่รู้สึกตัวอยู่ดี อะไรวะ นอนยังกับ*ตายห่าตายโหง*ไปแล้ว (บทที่ 7, 74)
เป็นอันว่าเราก็ไปด้วยกัน พอได้รองเท้าสเก็ตแล้ว เจ้าหน้าที่ก็เอากระโปรงกันกระดกสีฟ้าๆ มาให้หล่อน อ้อมหล่อนสวมแล้วสวย*บรรลัย*เลยจริงๆ (บทที่ 17, 186)

1.2.2 กลุ่มถ้อยคำต้องห้ามที่มาจากเครือญาติ

กลุ่มถ้อยคำต้องห้ามที่มาจากเครือญาติ หมายถึง ถ้อยคำต้องห้ามที่ใช้เน้นความหมายซึ่งเดิมมีความหมายตามรูปภาษาเกี่ยวกับคำเรียกเครือญาติ จากการศึกษาสำนวนแปลพบว่า มีเพียงคำเดียวคือคำว่า *โคตร* ซึ่งการเน้นความหมายด้วยคำนี้ถือเป็นสิ่งที่หยาบคายในภาษาไทย

เรื่องพวกนี้ ถ้าคุณคิดถึงมันขึ้นมา มันก็*โคตร*จะตลก แม่ง ตลกทั้งหมดเรื่องนั้นแหละในทันใดนั้น ผมก็ทำในสิ่งที่ผมไม่เคยทำ (บทที่ 17, 194)

พอออกมาข้างนอกได้ ผมก็ไม่ได้รู้สึกว่ามีอะไรต่อไปแล้ว แต่แม่ง อากาศข้างนอกก็*โคตร*จะหนาว (บทที่ 20, 225)

จากผลการจำแนกกลุ่มที่มาของถ้อยคำต้องห้ามที่ใช้เน้นความหมายในต้นฉบับและสำนวนแปลจะสังเกตได้ว่ากลุ่มที่มาของถ้อยคำต้องห้ามในต้นฉบับแตกต่างกับกลุ่มที่มาของถ้อยคำต้องห้ามในสำนวนแปล ความแตกต่างนี้อาจเกิดขึ้นจากสาเหตุทางวัฒนธรรม กล่าวคือวัฒนธรรมของชาวอังกฤษและชาวไทยที่แตกต่างกันส่งผลให้มีทัศนคติเกี่ยวกับถ้อยคำต้องห้ามแตกต่างกัน เช่น ชาวอังกฤษส่วนมากนับถือศาสนาคริสต์ ศาสนาคริสต์มีบัญญัติ 10 ประการซึ่งมีบัญญัติประการหนึ่งกำหนดไว้ว่าคริสตศาสนิกชนจะต้องไม่เอ่ยถึงพระเจ้าอย่างไม่เหมาะสม (Youngs, Bettie B, 2004: 71-86) ต่อมาอิทธิพลจากบัญญัติข้อดังกล่าวขยายไปยังถ้อยคำอื่นๆ ในพระคัมภีร์ ทำให้การเอ่ยคำว่า *hell* หรือ *damn* อย่างไม่เหมาะสมกลายเป็นคำหยาบคายไปด้วย ในทางตรงกันข้ามวัฒนธรรมของชาวไทยนั้นจะแตกต่างออกไป ชาวไทยส่วนมากนับถือศาสนาพุทธซึ่งไม่มีข้อบัญญัติเกี่ยวกับการใช้ถ้อยคำแบบศาสนาคริสต์ การเน้นความหมายด้วยคำว่า *นรก* จึงไม่ใช่สิ่งหยาบคายสำหรับคนไทย เว้นแต่กรณีที่ใช้ผิดกาลเทศะ ซึ่งจากการศึกษาสำนวนแปลไม่พบกรณีดังกล่าว

ในต้นฉบับยังปรากฏการเน้นความหมายด้วยถ้อยคำต้องห้ามที่มาจากความบกพร่องซึ่งสามารถใช้เน้นความหมายได้หลากหลายบริบท แต่ในสำนวนแปลไม่ปรากฏการเน้นความหมายด้วยถ้อยคำต้องห้ามประเภทนี้ และผู้วิจัยก็ไม่พบข้อมูลหรือเอกสารที่ยืนยันว่าชาวไทยคุ้นเคยกับการใช้ถ้อยคำต้องห้ามประเภทนี้เพื่อเน้นความหมายในบริบทที่หลากหลายได้แบบชาวอังกฤษ จึงอาจกล่าวได้ว่าการเน้นความหมายด้วยถ้อยคำต้องห้ามที่มาจากความบกพร่องเป็นลักษณะพิเศษของภาษาอังกฤษที่ไม่ปรากฏในภาษาไทย ส่วนถ้อยคำต้องห้ามที่มาจากสัตว์นั้น ผู้วิจัยพบข้อมูลว่าชาวไทยคุ้นเคยกับการเน้นความหมายด้วยถ้อยคำต้องห้ามที่มาจากสัตว์เช่นกัน เช่น *ร้อนสัตว์ ผิดเหี้ยๆ ฯลฯ* เพียงแต่ในสำนวนแปลไม่ปรากฏตัวอย่างการเน้นความหมายด้วยถ้อยคำต้องห้ามที่มาจากสัตว์

ถ้อยคำต้องห้ามที่ใช้เน้นความหมายที่ปรากฏในสำนวนแปลนั้นสะท้อนให้เห็นเอกลักษณ์ของภาษาไทย เนื่องจากการเน้นความหมายด้วยถ้อยคำต้องห้ามที่มาจากความสูญเสีย และถ้อยคำต้องห้ามที่มาจากเครือญาตินั้นไม่ปรากฏใช้ในต้นฉบับ ด้านถ้อยคำต้องห้ามที่มาจากความสูญเสียอาจมีให้เห็นอยู่บ้างในภาษาอังกฤษ เช่น I was so tried *to death*. แต่การเน้นความหมายดังกล่าวไม่ถือเป็นถ้อยคำต้องห้ามในภาษาอังกฤษ หรือแม้แต่ในภาษาไทยเองก็ถือเป็นถ้อยคำธรรมดา อย่างไรก็ตามคำว่า *ตายท่า* หรือ *ตายโหง* เป็นกรณีที่แตกต่างออกไปเพราะถือเป็นคำหยาบคายในภาษาไทย ส่วนการเน้นความหมายด้วยถ้อยคำต้องห้ามที่มาจากเครือญาติถือเป็นลักษณะพิเศษที่ปรากฏใช้ในภาษาไทยเท่านั้น เพราะในต้นฉบับหรือแม้แต่ใน

ภาษาอังกฤษเองก็แทบจะไม่มีถ้อยคำต้องห้ามที่เกี่ยวข้องกับเครือญาติเลย จะมีปรากฏบ้างเพียงเล็กน้อยก็เป็นคำประกอบร่วมกับคำสัพพสมัทบางคำ เช่น *motherfucker* แต่ถ้อยคำดังกล่าวก็ไม่ได้ปรากฏใช้เพื่อเน้นความหมายในต้นฉบับ ในขณะที่สำนวนแปลปรากฏการใช้ถ้อยคำต้องห้าม *โคตร* เพื่อเน้นความหมายเป็นจำนวนมาก จึงกล่าวได้ว่าการเน้นความหมายด้วยถ้อยคำต้องห้ามที่มาจากเครือญาติเป็นลักษณะพิเศษของภาษาไทย

ถึงแม้ว่ากลุ่มถ้อยคำต้องห้ามที่ใช้เน้นความหมายในต้นฉบับและสำนวนแปลจะมีกลุ่มที่แตกต่างกัน แต่ผู้วิจัยสังเกตว่าลักษณะร่วมประการหนึ่งระหว่างถ้อยคำต้องห้ามที่ใช้เน้นความหมายในภาษาอังกฤษและภาษาไทยคือถ้อยคำต้องห้ามเหล่านั้นจะเน้นความหมายอย่างกว้างๆ สามารถปรากฏใช้ได้ในบริบทที่หลากหลาย ไม่มีความเฉพาะเจาะจงเป็นพิเศษ แตกต่างจากคำเน้นความหมายที่เป็นถ้อยคำธรรมดาบางคำที่จะปรากฏใช้ในบางบริบทเท่านั้น เช่น คำว่า “จิต” ใช้กับ รสชาติเปรี้ยวหรือสีสนั่นเท่านั้น แต่ถ้าเราใช้ถ้อยคำต้องห้ามเน้นความหมายให้รสชาติดีจะสามารถใช้ถ้อยคำต้องห้ามคำเดิมเน้นความหมายได้กับทุกรสชาติ เช่น *เปรี้ยวฉิบหาย (sour as hell)* *เผ็ดฉิบหาย (spicy as hell)* *หวานฉิบหาย (sweet as hell)* ฯลฯ

2. กลวิธีการแปลถ้อยคำต้องห้ามที่ใช้เน้นความหมาย

ผู้วิจัยประยุกต์ใช้แนวคิดเกี่ยวกับการแปลถ้อยคำต้องห้ามของ Atefeh Behzad & Bohloul Salmani (2013: 227-228) และแนวคิดของ ศุภกานดา บุญทองรอด (2545: 127-129) เพื่อวิเคราะห์กลวิธีการแปลถ้อยคำต้องห้ามที่ใช้เน้นความหมาย ผลการวิเคราะห์พบว่าผู้แปลใช้กลวิธีการแปล 4 กลวิธี ได้แก่ กลวิธีการแปลตรงตามรูปภาษา กลวิธีการแปลตีความ กลวิธีการแปลเทียบเคียงอารมณ์ และกลวิธีการละ กลวิธีการแปลแต่ละประเภทมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

2.1 กลวิธีการแปลตรงตามรูปภาษา

กลวิธีการแปลตรงตามรูปภาษา หมายถึง การแปลถ้อยคำต้องห้ามที่ใช้เน้นความหมายในต้นฉบับโดยยึดความหมายตามรูปภาษาหรือความหมายตรง (Denotation) เป็นหลักแล้วแปลด้วยถ้อยคำในภาษาไทยที่สื่อความหมายตรงกับความหมายตามรูปภาษาของถ้อยคำต้องห้ามในต้นฉบับ กลวิธีการแปลประเภทนี้จะมุ่งถ่ายทอดความหมายตามรูปภาษาของถ้อยคำต้องห้ามที่ใช้เน้นความหมายในต้นฉบับมากกว่าการถ่ายทอดความหมายแฝง และเมื่อแปลแล้วถ้อยคำในสำนวนแปลอาจจะยังเป็นถ้อยคำต้องห้ามอยู่หรือกลายเป็นถ้อยคำธรรมดาก็ได้ขึ้นอยู่กับวัฒนธรรมของผู้อ่าน

ตัวอย่างที่ 1 หลังจากลูกกลับไปแล้ว โฮลเดนก็ยังนั่งดื่มสุราต่อจนกระทั่งเขาเริ่มเมา

Boy, I sat at that goddam bar till around one o'clock or so, getting drunk *as a bastard*. I could hardly see straight. (Chapter 20, 156)

ไอ้หนู ผมนั่งรากงอกอยู่ที่บาร์อับรึยันั้นจนถึงตีหนึ่งได้กระมัง แม่งเมายังกับ*ไอ้ลูกไม่มีพ่อ* ผมมองอะไรเวียนหัวตาลายไปหมด (บทที่ 20, 220)

ตัวอย่างที่ 2 โฮลเดนเดินออกไปที่เมดิสัน อาเวนิว แต่ว่าอากาศข้างนอกหนาวมากจนทำให้เขาตัวสั่น
I didn't feel too drunk anymore when I went outside, but it was getting very
cold out again, and my teeth started chattering *like hell*. I couldn't make them stop.
(Chapter 20, 160)

พอออกมาข้างนอกได้ ผมก็ไม่ได้รู้สึกว่ามีอะไรต่อไปแล้ว แต่เมื่อก่อนอากาศข้างนอกก็โคตรจะหนาว
จนฟันผมกระทบกันดังกึกๆ *อย่างกับนรก* ผมทำให้มันหยุดไม่ได้เสียแล้ว (บทที่ 20, 225)

ตัวอย่างที่ 3 โฮลเดนแอบเข้าไปในบ้านเพื่อไปหาไฟฟ์ เขาพยายามไม่ส่งเสียงดังเพราะไม่อยากให้คนอื่น
ในบ้านรู้ตัว

I started to take off my coat and hang it up in the foyer closet, but that
closet's full of hangers that rattle *like a madmen* when you open the door, so I left it on.
(Chapter 21, 165)

ผมถอดเสื้อออกจะเอาแขวนในตู้ แต่ตู้นั้นมีเสื้อผ้าแขวนอยู่เต็มไปหมด แลผมพวกมันยังทำเสียง
ครอกรวดเวลาคุณเปิดบานตู้ *ยังกะคนบ้า* ผมเลยปล่อยมันไว้อย่างนั้น (บทที่ 21, 233)

จากตัวอย่างที่ 1-3 ถ้อยคำต้องห้ามที่ใช้เน้นความหมายในต้นฉบับได้แก่คำว่า *drunk like a
bastard*, chattering *like hell* และ rattle *like a madman* ซึ่งผู้แปลเลือกแปลว่า เมาอย่างกับ *ไอ้ลูกไม่มีพ่อ*,
กระทบกันดังกึกๆ *อย่างกับนรก* และเสียงครอกรวดเวลาคุณเปิดบานตู้ *ยังกะคนบ้า* ตามลำดับ การแปลเช่นนี้
เป็นกลวิธีการแปลตรงตามรูปภาษาเพราะผู้แปลถ่ายทอดความหมายตามรูปภาษาของถ้อยคำต้องห้ามในต้นฉบับ
กล่าวคือคำว่า *bastard* มีความหมายตามรูปภาษาว่า *ลูกที่ไม่มีพ่อ* คำว่า *hell* มีความหมายตามรูปภาษาว่า
นรก และคำว่า *madman* มีความหมายตามรูปภาษาว่า *คนบ้า*

จากการพิจารณาตัวอย่างเหล่านี้จะสังเกตได้ว่า การแปลถ้อยคำต้องห้ามด้วยกลวิธีการแปลตรง
ตามรูปภาษาทำให้คำเน้นความหมายในสำนวนแปลดูไม่ค่อยกลมกลืนกับธรรมชาติการใช้ภาษาของผู้อ่านชาวไทย
แม้ว่าคำว่า *ยังกะไอ้ลูกไม่มีพ่อ* และ *ยังกะคนบ้า* จะถือเป็นถ้อยคำต้องห้ามในภาษาไทยและถ่ายทอดความ
หมายบคายได้เช่นเดียวกับต้นฉบับ แต่ในส่วนของการเน้นความหมายนั้นยังไม่ชัดเจนนัก เนื่องจากชาวไทยไม่
คุ้นเคยกับการเน้นความหมายของอาการเมาด้วยการเปรียบกับลูกไม่มีพ่อ หรือการเน้นความหมายของสิ่งของที่
ส่งเสียงดังด้วยการเปรียบกับคนบ้า จะมีก็เพียงการเน้นความหมายของเสียงตะโกน เช่น ตะโกนโหวกเหวกอย่าง
กับคนบ้า ในตัวอย่างที่ 2 ก็เช่นกัน ชาวไทยจะไม่คุ้นเคยกับการเน้นความหมายของอาการฟันกระทบกันด้วยการ
เปรียบกับนรก นอกจากนี้คำว่า *นรก* ในบริบทดังกล่าวก็ไม่ถือเป็นถ้อยคำที่หยาบคายหรือต้องห้ามในภาษาไทย
ด้วย การแปลตรงตามรูปภาษาในบริบทดังกล่าวจึงถ่ายทอดการเน้นความหมายและความหยาบคายของถ้อยคำ
ในต้นฉบับมาได้ไม่ครบถ้วน

ผู้วิจัยตั้งข้อสังเกตว่ากลวิธีการแปลตรงตามรูปภาษาอาจจะไม่เหมาะสมกับการแปลถ้อยคำ
ต้องห้ามที่ใช้เน้นความหมายนักเนื่องจากความหมายว่า “มาก” ที่ปรากฏในอยู่ในถ้อยคำต้องห้ามมักเป็น
ความหมายแฝง ซึ่งความหมายแฝงเป็นเรื่องของวัฒนธรรมของแต่ละสังคม ผู้อ่านชาวไทยมีวัฒนธรรมการใช้
ภาษาที่แตกต่างกับชาวอังกฤษจึงส่งผลให้ไม่สามารถตีความและเข้าถึงความหมายแฝงส่วนที่เป็นการเน้น

ความหมายของถ้อยคำต้องห้ามภาษาอังกฤษได้ เช่นคำว่า *like hell* (*ราวกับนรก*) ชาวอังกฤษสามารถใช้คำว่า *like hell* เน้นความหมายได้ทุกบริบท แต่ชาวไทยจะใช้คำว่า *ราวกับนรก* เน้นความหมายของความทุกข์ทรมาน หรือความร้อน เพราะชาวไทยมีมโนทัศน์ว่านรกเป็นสถานที่ที่ร้อนและทรมาน หากผู้แปลเลือกใช้คำว่า *ราวกับนรก* เพื่อเน้นความหมายให้อย่างอื่น เช่น อาการพินทุกัน ย่อมทำให้ภาษาในสำนวนแปลผิดแผกไปจากธรรมชาติการใช้ภาษาไทยและทำให้สำนวนแปลเกิดข้อบกพร่อง เนื่องจากผู้อ่านชาวไทยไม่เข้าใจความหมายแฝงของการเน้นความหมายด้วยถ้อยคำต้องห้าม *like hell* (*ราวกับนรก*) ตามที่ผู้อ่านชาวอังกฤษเข้าใจ ทั้งนี้เป็นเพราะว่าความหมายแฝงเป็นเรื่องที่ใช้กันเฉพาะคนกลุ่มเล็กหรือคนที่อยู่ในสิ่งแวดล้อมเดียวกัน มีประสบการณ์คล้ายคลึงกัน ดังนั้น ผู้คนที่อยู่ต่างวัฒนธรรม ต่างสังคม และต่างประสบการณ์จึงอาจจะมีปัญหาในการตีความความหมายแฝงของถ้อยคำในต้นฉบับได้ สัญฉวี สายบัว (2550: 41)

2.2 กลวิธีการแปลตีความ

กลวิธีการแปลตีความ หมายถึง การแปลถ้อยคำต้องห้ามที่ใช้เน้นความหมายในต้นฉบับโดยยึดความหมายแฝง (Connotation) เป็นหลัก ซึ่งก็คือความหมายที่เป็นส่วนขยายว่า “มาก” นั่นเอง ผู้แปลจะตีความถ้อยคำต้องห้ามที่ใช้เน้นความหมายในต้นฉบับแล้วถ่ายทอดความหมายแฝงที่เป็นส่วนขยายว่า “มาก” มาสู่สำนวนแปลด้วยถ้อยคำที่สอดคล้องกลมกลืนกับวัฒนธรรมการใช้ภาษาของผู้อ่านชาวไทย กลวิธีการแปลตีความประกอบด้วย 2 กลวิธีย่อย ได้แก่ การแปลตีความด้วยถ้อยคำต้องห้ามในภาษาไทย และการแปลตีความด้วยถ้อยคำธรรมดาในภาษาไทย

2.2.1 การแปลตีความด้วยถ้อยคำต้องห้ามในภาษาไทย

การแปลตีความด้วยถ้อยคำต้องห้ามในภาษาไทย หมายถึง การแปลถ้อยคำต้องห้ามที่ใช้เน้นความหมายในต้นฉบับด้วยถ้อยคำต้องห้ามในภาษาไทยที่ใช้เน้นความหมายได้เช่นเดียวกัน

ตัวอย่างที่ 4 โฮลเดนเล่าถึงพ่อแม่ของเขา

They are nice and all - I'm not saying that - but they are also touchy *as hell*.
(Chapter 1, 5)

ผมเองไม่อยากพูดเลยว่า ที่จริงท่านทั้งคู่ก็เป็น “คนดี” แต่ข้ามิโหลิบหาย! (บทที่ 1, 7)

ตัวอย่างที่ 5 แซลลี่ชวนโฮลเดนไปเล่นสเก็ตหลังจากที่ชมละครเสร็จ

So we went, and after they gave us our skates, they gave Sally this little blue butt-twitcher of a dress to wear. She really did look *damn* good in it though.
(Chapter 17, 134)

เป็นอันว่าเราก็ไปด้วยกัน พอได้รองเท้าสเก็ตแล้ว เจ้าหน้าที่ก็เอากะโปรงกันกระดกสี ฟาๆ มาให้หล่อน อี๋ม หล่อนสวมแล้วสวย *บรรลัย* เลยจริงๆ (บทที่ 17, 186)

ตัวอย่างที่ 6 โฟบี้ให้โฮลเดนยกตัวอย่างสิ่งที่ชอบมาหนึ่งอย่าง โฮลเดนบอกว่าชอบช่วงเวลานี้ที่ได้คุย กับโฟบี้ แต่โฟบี้ไม่พอใจคำตอบ ทำให้โฮลเดนหัวเสีย

“People never think anything is anything really. I'm getting *goddam* sick of it.”
(Chapter 22, 178)

“คนเราที่ไม่เคยคิดเรื่องอะไร นั้นแหละเรื่อง ที่กำลังฝังใจ**ฉิบหาย**กับเรื่องที่พี่พูดมา”
(บทที่ 22, 253)

จากตัวอย่างที่ 4-6 ถ้อยคำต้องห้ามที่ใช้เน้นความหมายในต้นฉบับได้แก่คำว่า *touchy as hell*, *look damn good* และ *getting goddam sick* ซึ่งผู้แปลเลือกแปลว่า ชี้โมโห**ฉิบหาย**, **สวยบรรลัย** และ ฝังใจ**ฉิบหาย** ตามลำดับ จะสังเกตได้ว่าถ้อยคำในสำนวนแปลล้วนเป็นถ้อยคำหยาบคายที่ใช้เน้นความหมายในภาษาไทยได้เช่นเดียวกับต้นฉบับแม้ว่าจะไม่ได้มีความหมายตามรูปภาษาสอดคล้องกับถ้อยคำต้องห้ามที่ใช้เน้นความหมายในต้นฉบับ แสดงให้เห็นว่าผู้แปลได้ตีความถ้อยคำต้องห้ามที่ใช้เน้นความหมายในต้นฉบับแล้วถ่ายทอดความหมายแฝงว่า “มาก” ด้วยถ้อยคำต้องห้ามในภาษาไทย

ผู้วิจัยสังเกตว่ากลวิธีการแปลตีความด้วยถ้อยคำต้องห้ามในภาษาไทยสามารถถ่ายทอดความหมายแฝงซึ่งเป็นความหมายที่แท้จริงตามบริบทของถ้อยคำต้องห้ามที่ใช้เน้นความหมายในต้นฉบับมาไว้ได้อย่างสมบูรณ์ครบถ้วน และยังสามารถรักษาความรุนแรง ความหยาบคาย และอารมณ์ของตัวละครที่สะท้อนผ่านถ้อยคำต้องห้ามได้เช่นเดียวกับต้นฉบับ ผู้วิจัยจึงคิดว่ากลวิธีการแปลประเภทนี้เป็นกลวิธีการแปลหนึ่งที่มีความเหมาะสมต่อการแปลถ้อยคำต้องห้ามที่ใช้เน้นความหมาย

2.2.2 การแปลตีความด้วยถ้อยคำธรรมดาในภาษาไทย

การแปลตีความด้วยถ้อยคำธรรมดาในภาษาไทย หมายถึง การแปลถ้อยคำต้องห้ามที่ใช้เน้นความหมายในต้นฉบับด้วยถ้อยคำธรรมดาในภาษาไทยที่ใช้เน้นความหมายได้เช่นเดียวกัน

ตัวอย่างที่ 7 โฮลเดนยืนอยู่บนเนินทอมเช่น ฮิลล์ และกำลังคิดเรื่องที่เขาต้องออกจากโรงเรียน

Anyway, I kept standing next to that crazy cannon, looking down at the game and freezing *my ass off*. (Chapter 1, 8)

ผมยังยืนอยู่ข้างๆ เจ้าปืนใหญ่ที่มั่วๆ กระบอกนั้น มองลงไปที่เขากำลังแข่งฟุตบอลกัน และก็ยืนหนาวจน**ตัวแข็ง**อยู่อย่างนั้น (บทที่ 1, 12)

ตัวอย่างที่ 8 โฮลเดนนึกสนุกขึ้นมาจึงแสดงเป็นลูกผู้ว่าที่ชื่นชอบการเต้นแท็ป แล้วเขาก็เต้นแท็ปให้ สแตร์ดเลเตอร์ดู

“The leading man can’t go on. He’s drunk *as a bastard*. So who do they get to take his place? Me, that’s who. The little old goddam Governor’s son.” (Chapter 4, 33)

“หัวหน้าวงมาไม่ได้เพราะเมา**ประ**ไปเสียแล้ว แล้วใครจะมาแทนเล่า ฮะฮ้า ผมไงละ ผม...ลูกชายผู้ว่าฯ เสียงเครื่องคนนี่เอง” (บทที่ 4, 47)

ตัวอย่างที่ 9 โฮลเดนออกมาจากห้องอาหาร

It was nice, though, when we got out of the dining-room. There were about three inches of snow on the ground, and it was still coming down *like a madman*. (Chapter 5, 39)

บรรยากาศเข้าท่าดีในตอนที่เราเดินออกมาจากห้องอาหาร ที่พื้นข้างนอกหิมะหนาราว ๓ นิ้วปกคลุมไปทั่ว และมันก็ยังโปรยปรายลงมา**ไม่หยุดยั้ง** (บทที่ 4, 55)

จากตัวอย่างที่ 7-9 ถ้อยคำต้องห้ามที่ใช้เน้นความหมายในต้นฉบับได้แก่คำว่า *freezing my ass off*, *drunk as a bastard* และ *coming down like a madman* ซึ่งผู้แปลเลือกแปลว่า หนาว**จนตัวแข็ง**,

เมา*ประ* และ โปริยปรายลงมา*ไม่หยุดยั้ง* ตามลำดับ จะสังเกตได้ว่าแม้ถ้อยคำในสำนวนแปลเป็นถ้อยคำธรรมดาในภาษาไทยที่ไม่ได้มีความหมายตามรูปภาษาสอดคล้องกับถ้อยคำต้องห้ามที่ใช้เน้นความหมายในต้นฉบับ แต่ก็สามารถเน้นความหมายได้เช่นเดียวกับถ้อยคำต้องห้ามที่ใช้เน้นความหมายในต้นฉบับ แสดงให้เห็นว่าผู้แปลได้ตีความถ้อยคำต้องห้ามที่ใช้เน้นความหมายในต้นฉบับเรียบร้อยแล้ว แล้วจึงถ่ายทอดความหมายแฝงว่า “มาก” ด้วยถ้อยคำธรรมดาในภาษาไทย

กลวิธีการแปลตีความด้วยถ้อยคำธรรมดาในภาษาไทยสามารถถ่ายทอดความหมายแฝงซึ่งเป็นความหมายที่แท้จริงตามบริบทของถ้อยคำต้องห้ามที่ใช้เน้นความหมายในต้นฉบับมาไว้ได้อย่างครบถ้วน แต่เมื่อพิจารณาในด้านความรุนแรงและความหยาบคายของตัวละครจะพบว่าการแปลตีความด้วยถ้อยคำธรรมดาไม่สามารถถ่ายทอดความรุนแรงและความหยาบคายมาสู่สำนวนแปล จึงอาจส่งผลให้ผู้อ่านสำนวนแปลไม่สามารถรับรู้ถึงความรุนแรงและความหยาบคายของตัวละครได้ตามที่ผู้ประพันธ์ต้นฉบับต้องการ

อย่างไรก็ตาม ลักษณะเด่นประการหนึ่งของกลวิธีการแปลตีความด้วยถ้อยคำธรรมดาในภาษาไทยคือผู้แปลสามารถเลือกใช้คำเน้นความหมายที่มีความเฉพาะเจาะจงมากขึ้น อย่างเช่นตัวอย่างที่ 7 และ 8 คำว่า *my ass off* และ *as a bastard* สามารถเน้นความหมายได้หลากหลายบริบท แต่มีการแปลด้วยถ้อยคำธรรมดาในภาษาไทยที่เน้นความหมายอย่างเฉพาะเจาะจงมากขึ้นว่า *จนตัวแข็ง* ซึ่งเป็นคำเน้นความหมายของอาการหนาวเย็น และคำว่า *ประ* ซึ่งเป็นคำเน้นความหมายของอาการเมาเท่านั้น การแปลเช่นนี้ทำให้ลักษณะภาษาในสำนวนแปลสอดคล้องกลมกลืนกับวัฒนธรรมการใช้ภาษาของผู้อ่านชาวไทยมากขึ้น นับเป็นการปรับแต่งบทแปลที่ต้องอาศัยความรู้ความชำนาญเรื่องคำศัพท์ของผู้แปลเป็นอย่างดี

2.3 กลวิธีการแปลเทียบเคียงอารมณ์

กลวิธีการแปลเทียบเคียงอารมณ์ หมายถึง การแปลถ้อยคำต้องห้ามที่ใช้เน้นความหมายในต้นฉบับด้วยถ้อยคำที่สื่อความหยาบคายและอารมณ์ของตัวละครได้ใกล้เคียงกับต้นฉบับ แต่ไม่ได้ถ่ายทอดความหมายใดๆ ของถ้อยคำต้องห้ามที่ใช้เน้นความหมายในต้นฉบับเลย ถ้อยคำต้องห้ามที่ปรากฏในสำนวนแปลจะยังคงรักษาความหยาบคายจากต้นฉบับไว้ แต่จะไม่ได้ทำหน้าที่เน้นความหมายอีกต่อไปแล้ว

ตัวอย่างที่ 10 โฮลเดนถามสแต็คเลเตอร์เรื่องที่เขาเพิ่งไปเดทมา แต่สแต็คเลเตอร์เอาแต่หยอกเขา

He came over to my bed and started leaning over me and taking these playful *as hell* socks at my shoulder. (Chapter 6, 46)

เข้ามายืนหน้าเตียงผมและก็ทรุดตัวลงเอนตัวมาพิงผม เล่น*ห่าอะไรวะ*... มันตอแหลผม ตูๆตบๆ (บทที่ 6, 65)

ตัวอย่างที่ 11 โฮลเดนมีปากเสียงกับมอริสเพราะมอริสพยายามจะโกงค่าตัวโสเภณี

“I don’t owe you five bucks,” I said. “If you rough me up, I’ll yell *like hell*. I’ll wake up everybody in the hotel. The police and all.” (Chapter 14, 107) “อ้าวะไม่ได้เป็นหนี้ลื้อ” ผมสะบัดเสียงแข็ง “ถ้าลื้อทำอะไรอ้าวะ อ้าวะจะร้อง*แหม่ง*ให้ตื่นกัน หหมดทั้งโรงแรมเลย ให้ตำรวจมาเลย” (Chapter 13, 150)

จากตัวอย่างที่ 10 และ 11 ถ้อยคำต้องห้ามที่ใช้เน้นความหมายในต้นฉบับคือคำว่า playful *as hell* และ yell *like hell* ซึ่งผู้แปลเลือกแปลว่า เล่น*ห่าอะไรวะ* และ ร้อง*แหม่ง* ตามลำดับ อันทำให้สังเกตได้ว่าผู้

แปลได้ถ่ายทอดความหยาบคายและอารมณ์ของตัวละครจากต้นฉบับมาสู่สำนวนแปลโดยการเลือกแปลด้วยถ้อยคำต้องห้ามในภาษาไทย ทำให้สำนวนแปลยังคงรักษาความหยาบคายและอารมณ์ของตัวละครจากต้นฉบับไว้ได้ แต่ถ้าพิจารณาในแง่ของการสื่อความหมายจะพบว่าถ้อยคำต้องห้ามภาษาไทยที่นำมาแปลไม่ได้ทำหน้าที่เน้นความหมายอย่างต้นฉบับ เพราะคำว่า *ห่า*, *วะ* และ *แม่ง* ซึ่งเป็นคำสบถที่แสดงความหยาบคายนั้นไม่ได้เน้นความหมายให้กับคำว่า “ซีล่อน” และ “ตะโกน” อย่างที่ถ้อยคำต้องห้ามในต้นฉบับกระทำไว้ การแปลเช่นนี้ถือเป็นกลวิธีการแปลเทียบเคียงอารมณ์เพราะผู้แปลถ่ายทอดเฉพาะความหยาบคายและอารมณ์ของตัวละครจากต้นฉบับ แต่ไม่ได้ถ่ายทอดความหมายใดๆ ของถ้อยคำต้องห้ามที่ใช้เน้นความหมายในต้นฉบับเลยทั้งความหมายตามรูปภาษาหรือความหมายแฝง

ผู้วิจัยสังเกตว่ากลวิธีการแปลเทียบเคียงอารมณ์ทำให้สำนวนแปลเกิดข้อบกพร่อง เพราะถึงแม้ว่าผู้อ่านจะยังคงรับรู้ถึงความหยาบคาย ความรุนแรง และอารมณ์ของตัวละครผ่านถ้อยคำต้องห้ามในสำนวนแปล แต่รายละเอียดทางความหมายของสารจากต้นฉบับเกี่ยวกับการเน้นความหมายนั้นได้ขาดหายไปในสำนวนแปล ผู้อ่านสำนวนแปลจึงรับรู้สารไม่ครบถ้วนตามที่ต้นฉบับนำเสนอไว้

2.4 กลวิธีการละ

กลวิธีการละ หมายถึง การละไม่แปลถ้อยคำต้องห้ามที่ใช้เน้นความหมายในต้นฉบับ ทำให้สำนวนแปลไม่ปรากฏเทียบด้านความหมายกับถ้อยคำต้องห้ามดังกล่าว

ตัวอย่างที่ 12 สแตร์รีเลเตอร์ขอให้โฮลเดนช่วยเขียนเรียงความเรื่องบ้านให้เขา แต่โฮลเดนกลับเขียน เรื่อง ลูกมือเบสบอล สแตร์รีเลเตอร์จึงถือว่าเขาแต่เขาไม่สนใจ

“So what?” I said. Cold *as hell*. (Chapter 6, 45)

“แล้วเป็นไง” ผมถามด้วยสีหน้าเย็นชา (บทที่ 6, 62)

ตัวอย่างที่ 13 ขณะที่โฮลเดนพูดคุยกับแมชีสองท่านเขาก็นึกสงสัยขึ้นมาว่าแมชีจะคิดอย่างไรถ้าต้องอ่านหนังสือรักๆใคร่ๆ

Then, I start wondering *like a bastard* what the one sitting next to me, that taught English, though about, being a nun and all, when she read certain books for English. Books not necessary with a lot of sexy stuff in them, but books with lovers and all in them. (Chapter 15, 116)

ฟังแล้วผมก็ซัดสนใจอยากรู้ขึ้นมาว่าแมชีซึ่งนั่งติดผมซึ่งสอนอังกฤษนั้น แกจะคิดอย่างไร เมื่ออ่านหนังสือบางประเภท ไม่จำเป็นว่าจะต้องเป็นหนังสือโป๊เสมอไปแต่ หมายถึงหนังสือรักอะไรเทือกนั้น (บทที่ 15, 161)

จากตัวอย่างที่ 12 และ 13 ถ้อยคำต้องห้ามที่ใช้เน้นความหมายในต้นฉบับคือคำว่า Cold as hell และ wondering like a bastard จะสังเกตได้ว่าตัวอย่างที่ยกมาจากสำนวนแปลนั้นไม่ปรากฏถ้อยคำที่เป็นคู่เทียบกับถ้อยคำต้องห้ามที่ใช้เน้นความหมายในต้นฉบับเลย แสดงให้เห็นว่าผู้แปลได้ใช้กลวิธีการละเพื่อละไม่แปลถ้อยคำต้องห้ามที่ใช้เน้นความหมายในต้นฉบับ

การแปลด้วยกลวิธีการละจะส่งผลให้การสื่อความหมาย ความรุนแรง และความหยาบคายในสำนวนแปลไม่สมบูรณ์ครบถ้วนตามที่ต้นฉบับนำเสนอไว้ และก่อให้เกิดข้อบกพร่องขึ้นเพราะผู้อ่าน

สำนวนแปลไม่สามารถเข้าถึงรายละเอียดของเนื้อเรื่องได้เทียบเท่ากับผู้อ่านต้นฉบับ ดังเช่นตัวอย่างที่ 12 การอธิบายว่าโฮลเดนมีสีหน้าเย็นชานั้นอาจให้รายละเอียดเพียงว่าโฮลเดนตอบด้วยสีหน้าเฉยเมย น้ำเสียงราบเรียบ แต่ถ้าผู้แปลถ่ายทอดถ้อยคำต้องห้ามที่ใช้เน้นความหมาย *as hell* ได้ โดยอาจแปลว่าสีหน้า**โคตรจะ**เย็นชา นอกจากจะสามารถให้รายละเอียดว่าโฮลเดนตอบด้วยสีหน้าเฉยเมย น้ำเสียงราบเรียบแล้ว ผู้อ่านจะยังสามารถรับรู้ถึงความไม่พอใจและความไม่แยแสที่โฮลเดนมีต่อสเตรดเลเตอร์ผ่านถ้อยคำหยาบคายที่เขาใช้เล่าเรื่องในสำนวนแปลด้วย ดังนั้น การละไม่แปลถ้อยคำต้องห้ามที่ใช้เน้นความหมายจึงไม่ได้ส่งผลกระทบต่อความหมายเท่านั้น แต่ยังส่งผลต่อการตีความและสร้างอารมณ์ของตัวละครกับผู้อ่านด้วย

สรุปและอภิปรายผล

จากการจำแนกกลุ่มที่มาของถ้อยคำต้องห้ามที่ใช้เน้นความหมายในต้นฉบับและสำนวนแปลทำให้ทราบว่าถ้อยคำต้องห้ามที่ใช้เน้นความหมายในต้นฉบับค่อนข้างแตกต่างจากสำนวนแปล กล่าวคือถ้อยคำต้องห้ามที่ใช้เน้นความหมายในต้นฉบับมักจะเป็นถ้อยคำต้องห้ามกลุ่มที่มาจากศาสนา เช่น *as hell, damn, goddam ฯลฯ* และถ้อยคำต้องห้ามกลุ่มที่มาจากความบกพร่อง เช่น *as a bastard, like a madman ฯลฯ* ในขณะที่สำนวนแปลมักจะเป็นถ้อยคำต้องห้ามที่มาจากความสูญเสีย เช่น **ฉิบหาย บรรลัย ตายห่าตายโหง ฯลฯ** และถ้อยคำต้องห้ามกลุ่มที่มาจากเครือญาติ คือคำว่า **โคตร** ความแตกต่างจากการจำแนกกลุ่มที่มานี้สะท้อนให้เห็นวัฒนธรรมการใช้ภาษาว่าการเน้นความหมายด้วยถ้อยคำต้องห้ามในภาษาอังกฤษนั้นค่อนข้างแตกต่างจากภาษาไทย อย่างไรก็ตาม ผู้วิจัยพบว่าถ้อยคำต้องห้ามที่ใช้เน้นความหมายในต้นฉบับบางคำก็มีที่มาคล้ายคลึงภาษาไทย เช่นการเน้นความหมายด้วยถ้อยคำต้องห้ามกลุ่มที่มาจากสัตว์ว่า *ass (ลา)* ในภาษาไทยเองก็มีการเน้นความหมายด้วยถ้อยคำต้องห้ามกลุ่มที่มาจากสัตว์ เช่น **เลวสัตว์ๆ ร้อนหี้อยๆ** เพียงแต่ไม่ปรากฏการใช้ในสำนวนแปลเท่านั้น ถึงกระนั้นผู้วิจัยก็ยังตั้งข้อสังเกตว่าชนิดของสัตว์ที่นำมาใช้เป็นถ้อยคำต้องห้ามเพื่อเน้นความหมายในภาษาอังกฤษนั้นจะเป็นสัตว์ต่างชนิดกับภาษาไทย เพราะในภาษาไทยจะไม่ถือว่าการเน้นความหมายด้วยคำว่า **ลา** เป็นถ้อยคำหยาบคายหรือต้องห้ามแต่อย่างใด ผู้วิจัยคิดว่าความแตกต่างด้านถ้อยคำต้องห้ามที่เกี่ยวกับสัตว์ในแต่ละวัฒนธรรมนี้นับเป็นอีกประเด็นหนึ่งที่น่าสนใจศึกษาต่อไป

ด้านกลวิธีการแปลถ้อยคำต้องห้ามที่ใช้เน้นความหมายพบว่าผู้แปลใช้กลวิธีการแปล 4 กลวิธี ได้แก่ กลวิธีการแปลตรงตามรูปภาพ กลวิธีการแปลตีความ กลวิธีการแปลเทียบเคียงอารมณ์ และกลวิธีการละ กลวิธีการแปลแต่ละประเภทจะมีลักษณะการถ่ายทอดความหมายและความหยาบคายของถ้อยคำต้องห้ามที่ใช้เน้นความหมายในต้นฉบับแตกต่างกันไป กล่าวคือกลวิธีการแปลตรงตามรูปภาพจะถ่ายทอดความหมายตามรูปภาพของถ้อยคำต้องห้ามที่ใช้เน้นความหมายในต้นฉบับ แต่ไม่ได้เลือกแปลด้วยคำเน้นความหมายที่ชาวไทยคุ้นเคย จึงทำให้ลักษณะภาษาในสำนวนแปลดูไม่เป็นธรรมชาติและอาจสื่อความหมายได้ไม่ชัดเจน กลวิธีการแปลตีความซึ่งแบ่งออกเป็นการแปลตีความด้วยถ้อยคำต้องห้ามในภาษาไทยและการแปลตีความด้วยถ้อยคำธรรมดาในภาษาไทยพบว่าการแปลตีความด้วยถ้อยคำต้องห้ามในภาษาไทยสามารถถ่ายทอดความหมายและความหยาบคายจากต้นฉบับมาไว้ในสำนวนแปลได้อย่างครบถ้วน ส่วนการแปลตีความด้วยถ้อยคำธรรมดานั้นเปิดโอกาสให้ผู้แปลเลือกแปลด้วยคำเน้นความหมายที่มีความพาดพิงมาขึ้นได้ แต่จะไม่รักษาความหยาบคายของถ้อยคำ

ต้องห้ามที่ใช้เน้นความหมายในต้นฉบับไว้ ทำให้ความรุนแรงของถ้อยคำดูเบาลง ด้านกลวิธีการแปลเทียบเคียงอารมณ์นั้นทำให้ผู้แปลรักษาความหยาบคายของถ้อยคำต้องห้ามที่ใช้เน้นความหมายในต้นฉบับไว้ได้ แต่ความหมายจะบิดเบือนไปจากต้นฉบับเพราะผู้แปลไม่เน้นการถ่ายทอดความหมายทั้งความหมายตรงและความหมายแฝง ส่วนกลวิธีการละนั้นทำให้สำนวนแปลไม่ปรากฏคำที่ใช้เน้นความหมายใดๆ ส่งผลให้ผู้อ่านรับรู้สารไม่ครบถ้วนตามที่ต้นฉบับนำเสนอไว้ ผลการวิจัยนี้แสดงให้เห็นว่ากลวิธีการแปลแต่ละประเภทมีความเหมาะสมและข้อบกพร่องในการแปลถ้อยคำต้องห้ามที่ใช้เน้นความหมายแตกต่างกันไป

อย่างไรก็ตาม Larson (1984) ได้เสนอว่าการแปลที่เหมาะสมจะต้องถ่ายทอดความหมายจากต้นฉบับมาสู่สำนวนแปลให้ถูกต้องครบถ้วนมากที่สุด และต้องถ่ายทอดสารให้ผู้อ่านเข้าใจได้ด้วยสำนวนภาษาที่สอดคล้องกลมกลืนกับวัฒนธรรมการใช้ภาษาของผู้อ่านสำนวนแปล จากแนวคิดนี้ผู้วิจัยพิจารณาว่ากลวิธีการแปลที่เหมาะสมสำหรับการแปลถ้อยคำต้องห้ามที่ใช้เน้นความหมายคือกลวิธีการแปลตีความ เนื่องจากถ้อยคำต้องห้ามที่ใช้เน้นความหมายนั้นมักจะสื่อความหมายแฝง ไม่ได้สื่อความหมายตามรูปภาษา และในขณะเดียวกันถ้อยคำดังกล่าวก็ไม่ได้สื่อสารเพียงอารมณ์ของผู้พูด ความหยาบคาย หรือความรุนแรงของน้ำเสียง แต่ยังทำหน้าที่ทางความหมายเป็นส่วนเน้นความหมายให้คำอื่นๆ ในประโยคด้วย กลวิธีการแปลตีความซึ่งผู้แปลจะต้องพิจารณาความหมายแฝงของถ้อยคำต้องห้ามที่ใช้เน้นความหมายในต้นฉบับก่อน แล้วถ่ายทอดความหมายแฝงดังกล่าวด้วยคำเน้นความหมายที่ชาวไทยคุ้นเคยจึงเป็นกลวิธีการแปลเหมาะสมกับแนวคิดดังกล่าว ส่วนผู้แปลจะเลือกแปลตีความด้วยถ้อยคำต้องห้ามในภาษาไทยหรือถ้อยคำธรรมดาในภาษาไทยก็ขึ้นอยู่กับความเหมาะสมตามบริบทของเนื้อเรื่องและการตัดสินใจของผู้แปล

ผลการวิจัยนี้ช่วยสะท้อนให้เห็นความสำคัญของถ้อยคำต้องห้ามที่ใช้เน้นความหมาย ถึงแม้ว่าถ้อยคำต้องห้ามจะเป็นถ้อยคำที่สังคมสุภาพชนกำหนดไว้ว่าไม่ควรใช้ แต่สำหรับงานวรรณกรรมแล้วถ้อยคำต้องห้ามที่ใช้เน้นความหมายยังมีความสำคัญอยู่เพราะสามารถช่วยสื่อความหมายเป็นส่วนเน้นความหมายให้คำอื่นๆ ในประโยคได้พร้อมๆ กับที่ช่วยสื่ออารมณ์ของตัวละคร ความหยาบคาย ความรุนแรงของน้ำเสียง รวมถึงบริบทของเนื้อเรื่องในแต่ละสถานการณ์ การแปลถ้อยคำต้องห้ามที่ใช้เน้นความหมายในต้นฉบับจึงเป็นเรื่องที่ผู้แปลควรให้ความสำคัญ ผู้แปลในฐานะที่เป็นผู้รับผิดชอบถ่ายทอดสารจากต้นฉบับมาสู่สำนวนแปลจึงควรถ่ายทอดความหมาย ความหยาบคาย และความรุนแรงของถ้อยคำต้องห้ามที่ใช้เน้นความหมายในต้นฉบับมาสู่สำนวนแปลให้ได้อย่างครบถ้วน เนื่องจากการแปลเป็นการสื่อสารชั้นทุติยภูมิ (เชวง จันทเรตต์, 2528) ผู้แปลจะเป็นผู้รับสารชั้นแรกแล้วถ่ายทอดสารมาสู่ผู้อ่านสำนวนแปล หากผู้แปลปรับเปลี่ยนหรือบิดเบือนสารซึ่งในที่นี้ก็คือถ้อยคำต้องห้ามที่ใช้เน้นความหมายในต้นฉบับ ไม่ว่าจะด้วยความตั้งใจหรือไม่ก็ตามก็จะส่งผลให้ผู้อ่านสำนวนแปลรับรู้และเข้าใจสารคลาดเคลื่อนไปจากที่ต้นฉบับนำเสนอไว้และทำให้สำนวนแปลเกิดข้อบกพร่องขึ้นได้ ดังนั้นการแปลถ้อยคำต้องห้ามที่ใช้เน้นความหมายซึ่งเป็นถ้อยคำที่ภาษาอังกฤษมีใช้ค่อนข้างแตกต่างกับภาษาไทยจึงต้องอาศัยความรู้ ความเข้าใจ ความเชี่ยวชาญ และความเอาใจใส่ในรายละเอียดไม่น้อยไปกว่าการแปลถ้อยคำประเภทอื่นๆ

เอกสารอ้างอิง

ภาษาไทย

- เชวง จันทระเชตต์. (2528). **การแปลเพื่อการสื่อสาร**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช.
- ศุภกานดา ทองบุญรอด. (2545). “กลวิธีในการแปลภาษาเพศชาย”. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาและวัฒนธรรมเพื่อการสื่อสารและการพัฒนา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล.
- สัญญาวิ สายบัว. (2550). **หลักการแปล**. พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สุพรรณิ ปิ่นมณี. (2554). **การแปลขั้นสูง**. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ภาษาต่างประเทศ

- Atefeh Behzad & Bouloul Salmani. (2013). “Translation of Taboo Words & Expressions in Saramago’s *Blindness*.” **International Journal of Scientific Research**, no.8: 227-228 [electronic version]. Accessed April 3. Available from <http://theglobaljournals.com/ijsr/issues.php?m=August&y=2013&id=16>
- Fakuade, Gbenga, and others. (2013). “Linguistic Taboos in the Igbo Society: A Sociolinguistic Investigation.” **Language, Discourse and Society** [electronic version]. Accessed April 3. Available from <http://www.language-and-society.org/journal/issues.html>.
- Larson, M.L. (1984). **Meaning-based Translation: A Guide to Cross-Language Equivalence**. New York: University Press of America.
- O’mara, Michael. (2007). “Translating Colloquial Idioms/Metaphors in *The catcher in the Rye*: A Comparison of Metaphorical Meaning Retention in the Spanish and Catalan Texts.” **Miscelánea: A Journal of English and American Studies** 35: 57-75. Available from <http://www.miscelaneajournal.net/index.php/misc/index>
- Pinker, S. (2008). **The stuff of thought: language as a window into human nature**. London: Penguin Books.
- Youngs, Bettie B. (2004). **Living the 10 commandments in new times: a book for young adults**. Deerfield Beach, Florida: Health Communication.